

ESTE CEVA PREA GREU PENTRU DOMNUL?

Doamne, eu cred, Doamne, eu cred,

Totul e posibil, Doamne eu cred.

Să rămânem în picioare și să ne
plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Scumpul și iubitul nostru

Tată ceresc, ne apropiem de tronul Tău de îndurare în Numele Fiului Tău, Domnul
Isus Hristos, cerând mila Ta.

Te rugăm să privești spre noi, Tată, și să Te
înduri să reverși harul Tău peste noi.

Iartă-ne scăpările și încălcările Legii

Tale și adu-Ți aminte de fiecare persoană care se află în seara aceasta în Prezența
Ta divină.

Fie ca Mesajul care va fi dat să intre adânc în inima fiecărui om care dorește să fie
udat, ca să aducă rod pentru Împărăția Ta.

Îngăduie ca în seara aceasta, când se va încheia serviciul,
să nu mai rămână nici o persoană suferindă printre noi; să nu mai rămână nimeni
cu păcatele neiertate iar când vom pleca de aici, să spunem ca cei doi ucenici pe

drumul Emausului: „Nu ardea inima în noi
în timp ce ne vorbea?”

Te rugăm aceasta în Numele Fiului Tău. Amin.

Vă puteți așeza.

Eram pe drum, conducând înapoi, când am auzit
ultimul mesaj vorbit în seara aceasta. Îmi pare rău că nu l-am putut auzi de la
început, pentru că în
seara aceasta a fost propovăduită Evanghelia.

Acum, înainte de a striga numerele de rugăciune, aș vrea să
vorbesc puțin din Cuvânt, astfel încât să liniștesc mulțimea și fiecare să
stea liniștit, pentru ca Domnul să ne binecuvânteze, să
vindece bolnavii și să-i salveze pe cei pierduți.

Duminică după-amiază, când am urcat pe platformă, am
făcut o greșală prin faptul că am vorbit după ce fratele Tommy
Osborn a adus un mesaj, iar când am ieșit afară, fiul meu,
Billy, mi-a zis:

„Tati, de ce ai mai vorbit pentru că Duhul Sfânt
umplea încăperea?”

În seara aceasta este la fel. Eu nu sunt un
predicator prea bun pentru că nu am educație, dar Domnul mi-a
dat o altă cale prin care pot să mărturisesc Evanghelia. El mi-a văzut inima; a
văzut că doream să fac ceva și poate nu eram „calificat” pentru altceva. Astfel,
mă bucur foarte mult pentru că El mă lasă să fac ce pot ca să-I arăt că Îl

iubesc și că apreciez tot ce face pentru mine.

Din cartea Genezei, capitolul 18, vom citi primele opt cuvinte ale versetului 14:

„Este oare ceva prea greu pentru Domnul?”

Acum voi încerca să prind sentimentele adunării.

Ei bine, cu câteva ore înainte de a veni după mine, mă aflam în rugăciune. Am închis ușile, ca să nu fiu deranjat de nimeni, și m-am rugat.

Uneori, când simt Prezența Lui foarte aproape, privesc în sus și văd Lumina pe care o vedeți și voi în fotografie, iar când vin în adunare îmi place să intru încet și blând ca să simt adunarea și să văd unde se mișcă Duhul Sfânt, pentru că atunci pot chema rândul de rugăciune.

În prima parte a acestui capitol scrie că într-o zi foarte caldă Avraam stătea la ușa cortului său. Probabil că era o zi caniculară, iar în ultimele zile veniseră o mulțime de plângeri de la păzitorii turmelor: că nu mai este iarbă, că pământul este uscat, că nu se prea găsește apă și că vitele au început să slăbească.

Ei găsiseră în ținut gropi cu apă, iar de când apele începuseră să sece, au săpat tot mai adânc și mai adânc, până când au ajuns acolo unde apa se prelingea printre pietre dar cu toate acestea nu era suficientă pentru vite.

Voi știți cum este când lucrurile merg rău și totul este întunecat... Noi știm din natură că înainte de a se face ziuă este timpul cel mai întunecat.

Astfel, atunci când vedem că se întâmplă lucruri dezastruoase, mai ales credincioșilor, trebuie să avem un singur lucru în gând: că Satana încearcă să blocheze binecuvântările care sunt pe drum.

Așa era și cu Avraam și Sara:

Satan încerca să-i facă să creadă că au făcut ceva rău, încercând astfel să oprească apropiata vizită a lui Dumnezeu la ei.

Noi am învățat din Scriptură că

„toate lucrurile lucrează spre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu.” (Romani 8.28). Așa că, oricât de rău se pare că este uneori, nu uitați că trebuie să lucreze spre binele vostru.

Eu sunt foarte

bucuros pentru aceasta.

Satan a umblat toată ziua după mine de aceea cred că pe aici pe undeva, prin cetatea aceasta, este o binecuvântare. Știți ce vrea să facă atunci când vă ispitește și încearcă să vă oprească? Vrea să vă facă să vă îndoiiți și lucrul cel mai rău este că atunci nu-L mai credeți pe Dumnezeu. Apoi, de îndată ce deveniți speriați, spuneți: „Vai, poate că nu am făcut asta sau cealaltă.” Acela este momentul când Satan v-a luat binecuvântarea câștigată pentru voi. Oh, voi nu puteți ajunge la ea câtă vreme Satan vă face să gândiți în felul acesta.

Astfel, dacă ne vom pleca urechea la astfel de

ispite și le vom da atenție, s-ar putea să pierdem binecuvântările. Aș vrea să am mai mult timp pentru aceasta.

Îmi vine în minte un caz particular, când se părea că nu găsesc nici un loc unde să mă pot ruga, dar Dumnezeu este Cel care m-a călăuzit într-un loc pustiu. Eram jos, în sudul Indianei, iar acolo se afla o fetiță bolnavă de tuberculoză, care nu-și mai ridicase capul de pe pernă de nouă ani și opt luni. Ea aparținea de o biserică ce nu credea în vindecarea divină, iar eu eram predicator baptist și făceam un circuit misionar, biserica lor fiind inclusă în acel circuit. Domnul făcuse lucruri mari și ei au trimis după mine ca să mă rog pentru acea tânără care avea cam șaptesprezece ani. Sărmana era într-o stare critică.

Tatăl ei era diacon la o biserică ce nu credea în vindecarea divină și a afirmat că dacă vreunul din membrii bisericii lor se va duce la biserica baptistă unde mă rugam pentru bolnavi, va fi excomunicat. Fiind diacon era într-o situație cât se poate de neplăcută, și îmi amintesc că atunci când m-am dus s-o văd pe fată, mama ei a ieșit din încăpere, iar el a plecat de acasă ca să nu aibă nici o legătură cu acele lucruri.

Dar sărmana micuță citise o carte scrisă de mine intitulată: „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.”

Era atât de slabă că nu avea putere nici măcar să-și ridice mâinile ca să țină scui pătoarea. Cântărea cam treizeci și cinci de pounds, iar eu m-am rugat pentru ea. Tânăra m-a întrebat dacă va mai putea merge vreodată, după ce a fost imobilizată la pat atâta timp, iar eu i-am răspuns:

„Soră, Îngerul Domnului mi-a vorbit și mi-a spus să vin în ținutul acesta ca să

caut o fată.”

După o trezire de două săptămâni, am ținut un serviciu de botez în locul numit „Totten’s Ford”. În după-amiaza aceea am botezat cam o sută cincizeci de oameni, iar după aceea am plecat să iau masa cu niște prieteni. Unul dintre ei se numea George Wright.

Ceva mă apăsa tot timpul și-mi spunea:
„Du-te în pădure și roagă-te!” așa că nu aveam liniște.

Când mi se întâmplă așa ceva merg imediat, pentru că știu că este Duhul Sfânt. Acum aș vrea să observați cum a apărut imediat ceva care voia să mă oprească.

Doamna Wright mi-a spus: „Frate Bill, când sună clopoțelul care anunță masa (cred că aici, în Oklahoma nu aveți așa ceva), să știi că totul este pregătit, așa că vino repede să mâncăm, apoi vei putea pleca la serviciul din seara aceasta.

„În ordine, soră Wright”, am răspuns eu, după care am urcat pe deal și am îngenuncheat între niște măcăciuni care mă înțepau. M-am ridicat și m-am dus mai departe ca să caut un loc mai accesibil dar peste tot erau numai stânci. Știți voi cum este când diavolul încearcă să vă împiedice să primiți binecuvântarea.

Atunci am mers mai sus, într-un desiș, dar acolo erau o mulțime de țânțari care

zumzăiau pe la urechile mele, așa că abia puteam să mă rog.

Mă gândeam că cel ce făcea aceasta era diavolul, așa că am spus: „O, Doamne Dumnezeule, ai milă!” după care mi-am ridicat mâinile și am început să mă rog fără să mai iau în seamă mulțimea de țânțari din jur.

Pe inima mea era ceva, iar după ce m-am adâncit în rugăciune...Cred că voi, creștinii, știți ce înseamnă să te adâncești în rugăciune: pur și simplu uiți unde ești. Aceasta este rugăciunea în Duhul.

Mi-am deschis ochii și deasupra unui tufiș, chiar deasupra locului unde mă aflam, strălucea acea Lumină, iar Vocea mi-a spus: „Ridică-te și du-te la familia Carter.”

Ei bine, pe când m-am uitat în jur, am văzut că era aproape întuneric. Clopoțelul care anunța masa sunase, iar frații au trimis câțiva oameni să mă caute.

Am sărit în picioare și am pornit prin pădure cât puteam de repede, iar când am sărit peste niște sârme, am căzut drept în brațele fratelui Wright.

Când m-a văzut, el mi-a zis: „Frate Branham, mama a sunat din clopoțel, iar când am văzut că nu apari, am pornit în căutarea ta.”

„Nu merg la nici o masă, pentru ca micuța Georgie Carter se va ridica din pat și va trăi.”

„De unde știi?” m-a întrebat el.

„Domnul a venit la mine, acolo, deasupra unui tufiș și mi-a spus să plec imediat acasă la Carter.”

Credeți că Dumnezeu vorbește în ambele părți? Micuța fată a dorit atât de mult să fie botezată în ziua aceea încât a plâns toată după-amiaza.

Mama ei este o femeie cumsecade, iar dacă vreți să-i scrieți am să vă dau adresa ei. Deci, mama ei, deși era o femeie tânără, era deja căruntă din cauză că de nouă ani stătea lângă patul copilei ei și privea neputincioasă cum se stinge.

Sărmana fată nu mai văzuse frunzele copacilor și iarba de nouă ani și opt luni, deoarece în tot acest timp a stat numai pe spate.

Deci în ziua aceea a plâns pentru că dorise să fie botezată. În acea după-amiază am botezat-o pe tânăra Nail care fusese invalidă mulți ani din cauza artritei.

Doamna Carter era atât de supărată, încât a plecat în bucătărie ca să nu mai audă plânsetul fiicei ei, iar acolo și-a ridicat mâinile și a spus: „O, Doamne Isuse, impostorul acesta care a venit în oraș mi-a tulburat foarte tare fetița deoarece l-a auzit vorbind despre acele lucruri.” Femeia a povestit mai târziu că în timp ce se ruga a văzut o umbră ce cobora pe perete și s-a gândit că era probabil cealaltă fiică a ei care vine s-o viziteze, deoarece locuia în

vecinătate. Dar când a privit să vadă cine este, a spus că a văzut pe perete umbra lui ISUS.

Mirată, și-a zis: „Ce este aceasta?” iar când a privit în partea cealaltă, a văzut ceva ca o vedenie. Și în acea vedenie m-a văzut pe mine venind cu o Biblie pe care o țineam deasupra inimii.

A sărit repede în picioare și a alergat să-i spună fiicei ei, dar chiar în momentul acela m-a văzut pe mine intrând pe ușă.

Dacă crezi, Dumnezeu te duce întotdeauna acolo la timp.

Scumpii mei prieteni, m-am dus lângă patul ei și am privit la căpătâiul lui. Când putea să-și ridice mâinile fata se apuca de pat așa că toată vopseaua era dusă de el de atâta frecat. M-am uitat apoi la ea și i-am zis:

„Georgie, ridică-te în picioare pentru că Isus Hristos te vindecă.”

Nu știu de ce am spus-o, căci dacă ar fi fost după mine, nu aș fi rostit pentru nimic în lume acele cuvinte. Oh, cum se putea ridica în picioare când nu erau mai groase de atâta? (fratele Branham arată).

Am luat-o de mână și, prieteni, nu știu, dar cu adevărat nimic nu este prea greu pentru Domnul, deoarece acea fată s-a ridicat din pat pe acele două „bețe” de picioare, iar eu am ieșit pe ușă plin de Duhul Sfânt.

Când a văzut aceasta, mama fetei a leșinat, iar oamenii au început să vină în grabă de peste tot. Georgie s-a dus în curte și a început să binecuvânteze iarba, frunzele și copacii, deoarece era pentru prima dată când îi putea atinge după nouă ani și opt luni.

Când oamenii de pe câmp au auzit țipetele au crezut că Georgie a murit. Înainte de a se îmbolnăvi, când era micuță, ea a luat lecții de pian, așa că s-a dus la pianul din cameră și a început să cânte.

Tatăl ei a auzit gălăgia și a dat buzna în casă cu găleata cu lapte în mână, iar când a intrat și-a văzut fiica cântând la pian:

Este un izvor plin cu sânge,

Tras din venele lui Emanuel,

Unde păcătoșii se cufundă sub șuvoi

Curățindu-se de petele de păcat.

Dacă vreți să-i scrieți lui
Georgie Carter, locuiește în Milltown, Indiana.

Acest exemplu arată clar că Satan încearcă să vă oprească atunci când trebuie să primiți ceva, dar voi să mergeți înainte.

Satan a încercat să-i împiedice și pe Avraam și pe Sara deoarece știa că urmau să primească o vizită cerească.

Când vedem că se strică ordinea, știm că ceva nu este în regulă, iar dacă atunci plecăm urechea la ceea ce spune Satan, s-ar putea să nu mai vedem lucrurile așa cum nu le-a văzut nici Sara.

Haideți să ne gândim că în dimineața aceea Sara era mai agitată și poate i-a spus lui Avraam:

„Avraame, tu știi că proviziile ne sunt pe terminate, iar păzitorii turmelor spun că pășunile sunt uscate și că nu se prea găsește apă. Cred că ai luat o hotărâre greșită atunci când ai spus că alegi locul acesta, iar pe domnul Lot și familia lui i-ai lăsat acolo în belșug.

Zilele trecute, când m-am dus în oraș, am văzut-o pe doamna Lot. Avea cea mai frumoasă rochie pe care am văzut-o vreodată. Era creată de egipteni. Spunea că a trecut o caravană de cămile și a adus modele noi.”

Oh, dacă ar fi știut ea că în curând avea să treacă pe acolo mai mult decât o caravană; că avea să treacă oștirea Domnului!

Și poate că discuția a continuat în felul acesta: „Trebuia să fi văzut ce coafură

avea!” Vă închipuiți o femeie de șaiszeci de ani care încearcă să arate ca una de douăzeci... Oh, toate aceste lucruri vă atrag doar atenția de la lucrările lui Dumnezeu, dar pe bietul Avraam, fratele credincios, nu l-a mișcat deloc. El s-a dus, și-a luat un scaun, l-a pus în fața cortului și s-a așezat pe el. Îmi place aceasta.

Și ați observat?

Când au venit îngerii, pe Lot l-au găsit la poartă, dar Avraam stătea la ușă. Poarta duce în curte, dar ușa duce chiar înăuntru.

Mie îmi place să stau la ușă, la altar, cât mai aproape de El. Acolo sunt toate așteptările mele: să-L văd pe El.

Pot să-l văd pe bătrânul și credinciosul slujitor al lui Dumnezeu stând acolo, pe scaun, cu capul plecat. Poate Sara se plimba agitată și tot vorbea, dar el i-a dat pace și a început să se gândească: „Ce multe binecuvântări mi-a dat Domnul!”

Voi știți că fiii lui Dumnezeu sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu. Credeți aceasta? Și stând acolo, se gândea la vremurile când Dumnezeu i s-a arătat în Numele Său cel Atotputernic, El Shadai, Sînul, Dătătorul de putere.

Dacă observați, acesta este un cuvânt compus și înseamnă nu un Sîn, ci doi: El a fost rănit pentru păcatele noastre și prin rănilor Lui am fost vindecați.

O, sunt atât de bucuros pentru aceasta!

Oricare din făgăduințele din Sânul lui Dumnezeu, ne aparțin, iar El este Cel puternic, Cel dătător de putere.

Dacă ai fi Avraam, bătrânul de nouăzeci și ceva de ani, El ți-ar spune: „Eu sunt pieptul lui Dumnezeu. Apucă făgăduința Mea și hrănește-ți puterea din Mine.”

Acest lucru este valabil pentru orice credincios care va lua Cuvântul lui Dumnezeu și nu se va îndoii de El.

Este la fel ca și bebelușul care sugă de la sânul mamei lui: cât timp se hrănește, este mulțumit.

Când un creștin adevărat poate apuca o făgăduință a lui Dumnezeu și crede că este pentru el, este mulțumit câtă vreme își hrănește puterea din Ea...

Nu se plânge nici un pic, ci este pur și simplu mulțumit. Oh, îmi place această satisfacție de a ști că așa a spus Dumnezeu!

Și în timp ce sfântul acela vârstnic stătea acolo și se ruga fără nici o urmă de îndoială, când și-a ridicat privirea a văzut venind spre cort trei bărbați.

O, de îndată a fost în picioare, căci Duhul i-a

spus: „Du-te la ei!”

Voi știți că este ceva cu oamenii umpluți cu Duhul Sfânt, căci ei recunosc Prezența Domnului. Nu știu de ce este așa, dar ei au Ceva care îi atrage spre Duhul lui Dumnezeu.

Astfel, Avraam a recunoscut că acolo era Ceva.

Până și decăzutul Lot,
care stătea la poarta cetății, cu puțina scânteie care
îi mai rămăsese, i-a recunoscut pe cei doi îngeri, mesageri, evangheliști, sau cum
vreți să-i numiți, când s-au dus acolo. A recunoscut că erau
mesagerii lui Dumnezeu.

Avraam a alergat să-i întâmpine și le-a spus:
„Intrați și luați loc sub stejar,
căci eu mă duc să aduc puțină apă să vă spăl picioarele, apoi am să vă dau o
bucată de pâine. Odihniți-vă numai puțin, iar după aceea
veți putea pleca mai departe.”

El i-a invitat să stea jos, chiar dacă arătau la fel
ca alți bărbați; chiar
dacă erau îmbrăcați obișnuit și aveau hainele
și picioarele pline de praf, deoarece veneau probabil din alt ținut.

Totuși, înăuntrul lui, Avraam știa că este
Ceva real pentru că Duhul o mărturisea.
El se păstrase tot timpul într-o stare duhovnicească bună, astfel încât să
poată recunoaște de fiecare dată binele și răul.

Tot așa ar trebui să facă
și creștinii de astăzi: să stea în rugăciune, într-o
atmosferă duhovnicească și să privească spre
partea bună și nu spre cea rea,
deoarece ei sunt copiii lui Dumnezeu care așteaptă binecuvântările Lui.

După ce i-a invitat să ia
loc, îl văd alergând în cort și apucând-o pe Sara de
mână, îi spune: „Vino să-ți spun ceva, draga mea.
Cred că ziua vizitei este chiar aceasta...”

S-a dus apoi la turmă, a
luat un vițel, l-a gătit și i-a servit pe cei trei bărbați, după care doi dintre ei s-au
ridicat și s-au dus să propovăduiască Evanghelia în locul stabilit dinainte, în
Sodoma, unde oamenii au fost orbiți prin vestirea lor. Ar trebui să ne gândim că și
astăzi propovăduirea Evangheliei îi orbește pe cei necredincioși așa că, nu-i de
mirare că nu pot vedea. De altfel, Dumnezeu spune că *„au ochi și nu
văd, au urechi și nu aud...”*

O,
Dumnezeule, dacă este ceva ce aș dori să faci pentru mine, este să-mi deschizi
ochii duhovnicești ca să pot să-L recunosc; să privesc în jur și
să-L văd, căci El este pretutindeni.

Aș
vrea să-L văd și să fiu obișnuit cu El; să-L
recunosc de la prima vedere, căci atunci voi ști că El este
Dumnezeu.

Da,
aceasta este dorința inimii mele să fiu la fel ca Avraam.

Și

nu uitați: dacă suntem morți

în Hristos, suntem sămânța lui Avraam, iar el i-a recunoscut pe acei bărbați

ca fiind mesagerii lui Dumnezeu. Felul cum s-a purtat față de ei dovedește că a știut cine erau.

Ei

erau mesagerii lui Dumnezeu, iar după ce doi dintre ei au plecat să predice Evanghelia în locul stabilit dinainte, Acela pe care Avraam L-a numit DOMNUL, ELOHIM, marele și Atotputernicul IAHVEH, a rămas cu el, într-un trup de bărbat.

Cineva

mi-a zis odată:

„Stai puțin, Billy, tu chiar crezi că Acela era Dumnezeu?”

„Sigur că da”, am răspuns eu.

„Dar cum putea fi Dumnezeu într-un trup omenesc?”

„Ei bine, poate tu crezi că era o teofanie, dar nu este așa, deoarece a mâncat carne de vițel, a băut lapte, a mâncat pâine de porumb a stat acolo și a vorbit. El era un OM; Dumnezeu arăta ceva, căci Lui nu-i este greu să se „aplece”, să ia o mână de calciu, potasiu, petrol și

să facă un om. Noi suntem alcătuiți din 16 elemente diferite, care au fost create tot de El. Astfel, Dumnezeu s-a aplecat, le-a luat și a spus: „Gabriele, intră în ele!” S-a aplecat din nou, a luat o altă mână de elemente și a spus: „Mihaile, intră și tu în ele!”, după care a luat o altă mână de elemente și a pășit El însuși în ele.

Păi, desigur, într-o zi nu voi mai fi decât o mână de elemente, dar când El mă va chema la înviere, voi veni înapoi în trupul meu.

Prieteni, Dumnezeul nostru este Cel Atotputernic, de aceea cred că El poate să apară și să se facă nevăzut după cum dorește. Și El S-a folosit de acel trup cât timp a avut nevoie, după care l-a trimis înapoi în țărână.

Așa face și cu voi: vă folosește câtă vreme are nevoie, apoi vă trimite în țărână; iar cu mine va face la fel: mă va folosi cât va dori, apoi mă voi întoarce în țărână, dar există un mare Adevăr și anume, că într-o zi El ne va chema, iar noi ne vom ridica din nou din țărâna pământului. Oh, noi privim spre ziua aceea!

Haideți să ne ocupăm puțin de Sara. Iat-o stând în cort și zicându-și: „Mă întreb până când soțul meu se va ocupa de toți fanaticii?” Fiind în cortul din spatele lor, ea trăgea cu urechea la ceea ce discutau ei și era foarte indispusă în dimineața aceea.

Tu
nu poți
vedea lucrurile când vii la biserică cu o asemenea stare, de aceea, ai putea
sta foarte bine și acasă pentru că te alegi cu același
lucru.

Înainte de a veni la biserică, roagă-te, iar
când ajungi acolo, intri doar în atmosfera aceea și stai în așteptare.

Avraam
știa
că timpul împlinirii făgăduinței se apropia, de aceea îl aștepta
în orice clipă. Avea aproape o sută de ani și era atent în
fiecare clipă.

Astfel,
în ziua aceea a alergat înăuntru și i-a spus Sarei:
„Cred că astăzi este ziua vizitei Lui.”

Ea
l-a privit mirată și s-a gândit: „Ai mai spus și
altă dată aceasta, Avraame.”

Dar
vine timpul când va fi așa, dacă așa a spus Domnul.

Îngerul
a luat scaunul și s-a așezat cu spatele
spre cort, după care a spus: „Avraame, văd că ai primit trecere înaintea lui
Dumnezeu și ești moștenitorul
lumii, căci vei fi tatăl multor neamuri. Tu ai crezut de când aveai șaptezeci

și cinci de ani (și au trecut douăzeci și cinci de ani de atunci) că vei avea un copil cu Sara, de aceea nu-ți voi ascunde nimic din ceea ce vreau să fac. La anul pe vremea aceasta te voi vizita din nou.”

Sara,
care stătea în cort și trăgea cu urechea la discuția lor, fiindcă era indispusă în dimineața aceea, s-a gândit în sinea ei: „Ce nebunie! Eu am aproape nouăzeci de ani, iar Avraam o sută... Păi, suntem căsătoriți de când aveam șaptesprezece ani și n-am avut copii. Cum s-ar putea întâmpla acum?”

Vedeți,
ea era în afara stării în care putea primi ceea ce i-a adus Dumnezeu. O, nu lăsați starea aceea în inima voastră, ci fiți deschiși; fiți pregătiți! Ea nu a fost pregătită și a scăpat ocazia.

Prieteni,
dacă nu veghem s-ar putea ca biserica să piardă ocazia de a-L vedea. Haideți deci, să nu mai privim ce pieptănături și ce rochii noi sunt prin biserică, ci să privim după Duhul Sfânt și să-L așteptăm să vină în mod supranatural ca să-Și facă lucrarea.

Biserica
nu are nevoie de retușuri, ci are nevoie de naștere; are nevoie de Duhul Sfânt care să intre în ea și să-i aducă pe oameni înapoi: pe cei ce cred supranaturalul și așteaptă venirea Domnului ca și cum ar putea avea loc în orice clipă. Dar Sara era în starea aceea rea și își zicea: „cum s-ar

putea întâmpla în timpul nostru modern? Cum mi s-ar putea întâmpla la vârsta aceasta?” Dar s-a întâmplat, pentru că Avraam stătea acolo afară și aștepta plin de nădejde. Vedeți, nu i-a fost descoperit ei, ci celui care aștepta.

În felul acesta vine și astăzi: la cei care așteaptă.

Deci, Avraam era în așteptare, de aceea a spus: „Da, Doamne, este făgăduința Ta și eu am crezut-o tot timpul.”

„La anul pe vremea aceasta te voi vizita din nou și atunci vei avea acel copil.” Când a auzit aceste cuvinte, Sara a râs în sinea ei. (Fratele Branham arată cum).

Acum priviți: Avraam a primit un semn, dar Sara era prea frământată de coafura pe care a văzut-o sau de alte lucruri...

Uneori suntem frământați că celălalt are o denominațiune mai mare; că oamenii lui sunt mai bine îmbrăcați decât ai noștri sau că au o biserică mai mare decât a noastră, dar ce importanță are? Eu Îl vreau pe Dumnezeu. Mie nu-mi pasă dacă trebuie să mă închin Lui într-un șopron sau oriunde altundeva, ci doresc un singur lucru: să am inima în starea în care pot să-L urmăresc pe Dumnezeu, să-L văd mișcându-Se și să nu trec pe alături.

El

i-a zis lui Avraam: „Unde este nevastă-ta, Sara?”

De

unde știa

acel străin pe care nu-l mai văzuse niciodată până atunci că Avraam avea soție și

că se numea Sara?

„Este

în cortul de la spatele Tău”, i-a răspuns el.

Și

când Sara a râs, El a spus: „De ce a râs Sara?” Oh, Avraam a prins semnul, dar ea nu a înțeles. Ba mai mult, a încercat să nege că ar fi râs. Dumnezeu ar fi nimic-o pe loc dacă n-ar fi fost parte din Avraam.

De

multe ori și noi am fi putut fi nimiciți,

din pricina necredinței noastre, dacă n-ar fi fost Sângele lui Isus

Hristos, dar Dumnezeu nu ne poate face nimic din cauză că suntem ocrotiți de Sângele Lui. Noi suntem parte din

Hristos, așa cum Sara era o parte din Avraam, deoarece suntem Mireasa Lui.

Astfel,

noi, cei născuți din Duhul lui Dumnezeu, ar trebui să ne trezim, să ieșim din încurcăturile noastre și să așteptăm Semnul

supranatural al venirii Domnului Isus; să așteptăm venirea semnelor pe care ni le-a promis.

Amintiți-vă

că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a spus că lucrurile se vor repeta: „*Cum a fost în zilele Sodomei, ai domă va fi și la venirea Fiului omului.*” (Luca 17). Atunci Dumnezeu va lucra printr-un trup de carne făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut în acele zile.

O, Dumnezeule, ajută-ne să ne trezim, pentru că ziua vizitei este aici.

Poate spui: „O, Dumnezeu nu mai trimite îngeri!”

Duhul Sfânt este acel

înger; El este acea „*Persoană*”, pentru că Isus a spus: „*Când va veni Duhul Sfânt, va face aceleași lucrări pe care le fac Eu.*” El va fi cu noi și în noi, ne va aminti tot ce ne-a învățat Isus și ne va descoperi lucrurile viitoare.

„*Lucrările*

pe care le fac Eu, le veți face și voi.” Acum trăim în timpul acela.

Priviți: „*Cum a fost în zilele Sodomei...*” Dar știți ceva? Semnul acela a fost înțeles doar de gruparea chemată afară; doar ei l-au recunoscut, în timp ce oamenii aflați în Sodoma nu au înțeles nimic.

La fel este astăzi. Duhul

Sfânt face lucrările Lui, dar în același timp s-a ridicat o grupare mare de oameni... și totul a devenit o Sodoma modernă. Voi știți că așa este.

În timp ce eram în avion spre Los Angeles, am citit într-un ziar că numărul homosexualilor a crescut cu 40% față de anul trecut. Vedeți, bărbați care duc în camera lor alți bărbați și trăiesc cu ei ca și cu o femeie. Perversiune!

Exact acesta a fost semnul Sodomei. Oh, chiar și guvernul nostru este plin de ei și întreaga națiune!

Nu este acesta viermele care mănâncă mărul? Eu nu mă tem de comunism, nici de răul pe care ni l-ar putea face o altă țară, pentru că putreziciunea este chiar în mijlocul nostru, îndepărtându-ne de Dumnezeu și omorând întreaga națiune.

Răceala și formalismul au intrat în bisericile umplute cu Duhul Sfânt, răcindu-le, iar aceasta ne va ucide. Și nu doar aceasta, ci și privitul după lucrurile din lume, slujbele mari, aspirațiile înalte și toate celelalte lucruri care vă iau ochii de la El. Treziți-vă și fiți conștienți că Dumnezeu a rămas tot Dumnezeu și că El este Acela care a făgăduit aceste semne. Aleluia! Eu cred că El este aici. Voi, credeți aceasta?

Haideți să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, Tu ești Dumnezeul cel veșnic, iar eu am citat cuvintele spuse de preaiubitul Tău Fiu, care a zis că așa cum a fost în timpul Sodomei, înainte ca focul să cadă din cer și să nimicească cetatea, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.

O, Tată, noi vedem peste tot bombe atomice și bombe cu hidrogen, care

ar putea provoca explozii de 150 de picioare în adâncime, pe o întindere de sute de mile, mii de astfel de bombe fiind îndreptate spre fiecare națiune.

Submarinele mișună prin toate apele, cutremurele zguduie diferite locuri, farfuriile zburătoare pretutindeni, în cer, semne înfricoșătoare care fac ca inimile oamenilor să cedeze de groază, printre popoare sunt numai neazuri...

O, Dumnezeule, iată-Te

intrând în scenă prin Duhul Sfânt; intrând în biserică. Oh, dar vedem și duhul sodomit. Femeile umblă pe străzi și în biserică îmbrăcate imoral, purtând tot felul de urâciuni ca să-i

ispitească pe bărbați. Ele sunt purtate de

tot felul de duhuri rele și nu știu. Multe femei cumsecade trimit suflete în iad și vor trebui să dea socoteală în ziua judecării, fiind acuzate de adulter, chiar dacă au fost curate ca un crin. Da,

ele vor fi judecate pentru că au umblat aproape goale înaintea bărbaților...

Și: „*oricine privește o femeie și o pofteste, a și săvârșit curvie în inima lui,*” iar femeile nu știu că felul acela de îmbrăcăminte care îi face pe bărbați să se uite după ele, le va face să fie condamnate pentru curvie.

O, Dumnezeule, privește la națiune; privește la biserică, cum a înghițit toate aceste lucruri satanice. Satan i-a hrănit cu aceste putreziciuni ale iadului și multe mii de oameni le-au primit.

O, vino, Doamne Isuse! Tu

ai spus că dacă nu ai scurta timpul, nu ai mai găsi pe nimeni, și vedem că acesta este adevărul, pentru că și noi ne-am îndepărtat și ne-am răcit.

Fie ca rămășița care a scăpat din acest Babilon să se ridice și să strălucească, iar Tu să-i umpli cu puterea lui Dumnezeu; Duhul Sfânt să vină peste ei, Doamne, să facă semne mari și lucrările lui Dumnezeu, trăgându-i astfel afară pe toți cei hotărâți să primească Viața veșnică.

Dă-ne aceasta, Doamne.

Îndură-Te și ascultă rugăciunile noastre, căci oamenii stau în seara aceasta aici și așteaptă, iar noi vom chema peste câteva minute rândul de rugăciune.

Tată, Te rog, să-i trezești pe oameni ca să-și dea seama că trăim într-un timp asemănător celui din zilele Sodomei și Gomorei. Îndură-Te și ajută-i să vadă Îngerul care a fost făgăduit că va veni în trup omenesc.

Doamne, noi știm că acest Înger este un mesager din cer: este Duhul Sfânt; este El și vrea să lucreze prin noi voia lui Dumnezeu ca să cheme Biserica.

Îndură-Te, Doamne.

Trimite-L pe marele Elohim care a venit jos în țărână și s-a făcut cunoscut, deoarece a putut vorbi cu omul prin acea țărână. A folosit țărâna care este aici și care Ți-a fost predată Ție; această țărână sfințită de Sângele lui Isus.

Doamne, dacă printre noi este vreun necredincios, ajută-l să vadă că ceasul este aproape. Oamenii pot vedea aceasta în ziare și o aud la radio și la TV, dar acum ajută-i să vadă semnul lui Dumnezeu; să vadă că El face ultima chemare și dă ultimul semn, pe care ar trebui să-l primească.

Noi am avut vindecări,
vorbiri în limbi, minuni și altele, dar ceea ce așteptă acum, este această vizită. Dă-
ne-o în Numele lui Isus Hristos.
Amin.

Îmi cer scuze pentru că
v-am ținut atât de mult.

Frați și surori, eu sunt numai o
mână de țărână, de aceea, mie să
nu-mi dați nici o atenție, dar luați aminte la ceea ce vă
spun.

Venirea Domnului este
aproape. Nu știu cât este de aproape, și nimeni nu știe aceasta, dar privind
lucrurile care se întâmplă, cred că este foarte aproape, de aceea, doresc să fiți
pregătiți. Vreau să terminați cu păcatul care vă cuprinde atât de ușor și să alergați
cu răbdare pe calea care a fost pusă înaintea noastră, privind spre
Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre, Isus Hristos.

Să privim la blândețea și umilința Lui; la bunătatea și îndurarea Lui. Priviți la Duhul
Său care se întoarce pe pământ, căci aceasta dovedește că El este viu; că nu este
mort, ci trăiește.

Ei l-au omorât trupul,
dar Dumnezeu L-a înviat din nou și este viu în vecii vecilor, stând la dreapta lui
Dumnezeu. Mai mult,
Duhul care a fost în El, este aici în seara aceasta, în biserică, dovedind că
suntem la sfârșitul timpului.

Nu mai știu unde am rămas aseară cu numerele de rugăciune, dar știu că au mai

rămas nestrigate..... ..Amin. Amin. Așa să fie. Dumnezeu lucrează în chip ciudat făcând minunile Lui. Să nu uitați că Duhul Sfânt care a scris această Biblie; Duhul Sfânt care a fost în țărână atunci, în Sodoma, este același Duh Sfânt care este prezent în seara aceasta în această clădire. Credeți asta?

Aș vrea să vă rugați... El vrea să fac ceva...

Nu știu ce este, de aceea rugați-vă împreună cu mine, pentru că Domnul va lucra puțin diferit. Nu știu cum o va face, dar voi să fiți respectuoși și să stați cu toții liniștiți.

Noi nu știm ce s-ar putea întâmpla, dar stați în rugăciune și fie ca Domnul să ne descopere.

Da, asta este. Eu mă voi

întoarce cu spatele spre audiență, ca să știți că același Înger care a fost acolo, în Sodoma, și a stat cu spatele spre cort, este prezent în seara aceasta aici. Nu este fratele vostru, ci este Domnul vostru, Duhul Sfânt.

Ceva m-a împins să fac

aceasta, iar dacă Duhul Sfânt va veni aici, în această clădire, și va face ceea ce a făcut acolo, pentru biserica aleasă, pentru un popor chemat afară și despărțit de lume, veți crede?

El a venit la Avraam.

Îngerii s-au dus și au predicat în Sodoma, dar El a stat cu Biserica chemată afară și i-a dat un semn.

Acum, dacă vă veți ruga în inima voastră, veți crede, veți spune: „O, Dumnezeule, eu sunt un fiu al lui Avraam și cred din toată inima”, și Îl veți lăsa pe Duhul Sfânt să vină, iar El va veni și va face ceea ce a făcut

atunci, veți crede cu toții?

Unde este pianistul să cânte:

„Marele Medic acum este aproape”? aș vrea să cânti în timp ce noi ne vom ruga.

Îmi amintesc că la Fort

Wayne, Indiana, s-a întâmplat ceva în timp ce se cânta... O fată care nu avea Duhul Sfânt, cânta la pian. Și deodată s-a umplut de Duhul, a sărit de la pian și a început să alerge, iar cei cinci mii de oameni care stăteau acolo, au văzut cum pianul a continuat să cânte singur „Marele medic este aproape”, în timp ce bolnavii s-au ridicat peste tot în picioare fiind vindecați.

Acum am să mă uit la frații mei. Voi rugați-vă.

Fraților, noi ne vom întâlni pe țărmul celălalt, iar atunci va trebui să dăm socoteală pentru slujbele noastre și pentru ce am făcut cu Isus, numit Hristosul.

I-am învățat noi pe oameni că El este același ieri, azi și în veci? Voi credeți aceasta, nu-i așa?

Un moment...În partea

dreaptă a mea este cineva care se roagă; este un bărbat. El este într-o stare gravă și are probleme cu vezica urinară. Are o tumoare...a suferit o operație și este programat pentru alta. Este bărbatul de acolo, care stă cu mâna ridicată.

Dacă este adevărat,
ridică-te în picioare.

Dacă suntem străini unul
față de celălalt, fă cu mâna. Crezi că același Înger al lui Dumnezeu este în clădirea
aceasta?

Domnul să te binecuvânteze,
frate. De ce te-ai atins? Tu te-ai rugat pentru vindecare.

Ei bine, eu stau aici cu
spatele spre tine, iar Isus a spus că același Înger care a făcut acel semn în zilele
Sodomei, va proceda la fel în
zilele din urmă, chiar înainte de venirea Lui.

Aceasta înseamnă,
prietenii, că El vine; este pe drum. Așa este. Rugați-vă.

Foarte aproape de acest
bărbat este o femeie care are probleme cu capul. Ea are dureri de cap.

Doamnă Arrol, dacă crezi
din toată inima, este în ordine. Nu te cunosc, este adevărat, doamnă? Suntem
străini unul față de celălalt, nu-i așa? Da, dar tu te-ai atins de Ceva.

Omul acela din spate are
tensiune arterială foarte mare. Crezi? Accepți vindecarea? Da? Privește spre mine,
domnule.
Cel cu părul cărunt. Da? În ordine. Atunci tensiunea va reveni la normal.

Eu nu-l cunosc pe acest bărbat, nu l-am văzut niciodată. Este adevărat, domnule? Ridică mâna dacă este așa.

De ce s-au atins oamenii aceștia?

Oh, eu simt îndoiala care se mișcă printre voi! De ce vă îndoiți? Dumnezeu să aibă milă. Duhul Sfânt este aici, Așa vorbește Domnul!

Văd înaintea mea o femeie. Ea are un copilăș cu capul moale. El a suferit o operație și are apă la creier. Femeia stă chiar aici și ține copilășul în brațe.

Știi despre cine vorbesc, doamnă Yeager? Ridică-te în picioare și crede pentru copil. Îl crezi pe Domnul? Oh, dacă ai putea crede!

Voi, cei din partea aceasta, credeți?

Aici este o doamnă care are tensiune mare. Crezi? Doamnă Birley, dacă crezi din toată inima, poți avea vindecarea. Crezi? Bine.

Dar cum este cu femeia care stă pe targa de aici? Uită-te înapoi, doamnă. Ai număr de rugăciune? Deci nu ai număr. În ce mă privește, eu nu te pot vindeca, dar Dumnezeu poate să-mi spună care este problema ta. Dacă îmi va spune, vei crede? Vei accepta vindecarea?

Dacă rămâi în starea aceasta vei muri, pentru că ai foarte mult lichid în organism. Este adevărat? Eu nu te-am văzut în viața mea, dar dacă crezi din toată inima și nu te îndoiești, acel lichid te va părăsi, te vei face bine și vei merge acasă.

Crezi aceasta? Crezi că Îngerul Domnului este aici? Câți din voi cred aceasta, să ridice mâna.

Acum, dacă credeți, puneți-vă mâinile unii peste alții.

O, Dumnezeule, Duhul Sfânt care este prezent, este Îngerul care a fost făgăduit; este Îngerul despre care a spus Isus că va fi aici, la fel ca în zilele Sodomei.

Doamne Dumnezeule, fă ca Satan să-i părăsească pe acești oameni, căci îi aduc înaintea Ta și spun: Satană, ieși din acești oameni, în Numele lui Isus Hristos.

Pleacă de la ei și dispare din această clădire, pentru că Isus are puterea și slava în veci!

Dacă credeți din toată inima, Biblia spune că „*aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede...*” Ridică-te, doamnă, părăsește targa și du-te acasă. Așa trebuie.

Acum

credeți?

Ridicați-vă cu toții în picioare și
acceptați-L pe Isus Hristos, căci Îngerul Domnului
este aici. Eu declar că vindecarea și puterea
Atotputernicului Dumnezeu sunt în mâinile voastre.